

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันปัญหาทางเพศที่มีความรุนแรงมากขึ้น อันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงด้าน เศรษฐกิจและสังคม ในยุคโลกาภิวัตน์ที่กระทบต่อวิถีชีวิตความเป็นอยู่ พฤติกรรมและสิ่งแวดล้อมของ วัยรุ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเกี่ยวกับเพศ วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุน้อยลงเรื่อย ๆ (วชิพร บัวมีรูป และคณะ, 2546. หน้า 1) ดังจะเห็นได้จากข้อมูลของแพทย์หญิงจันทร์เพ็ญ ชูประภาวงศ์ มูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ ที่พบว่า วัยรุ่นชายมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ 15 ปี วัยรุ่นหญิงในเมือง ร้อยละ 50 มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน และร้อยละ 66 มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนชายโดยไม่ใช้ถุงยาง อนามัย จึงมีปัญหาค่าที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ นำไปสู่การทำแท้งที่ผิดกฎหมาย (นลินี มกรเสน, 2541. <http://www.elib-online.com>.) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาคณาจารย์ทางเพศที่ เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยสุวัฒน์นา มิตรภานนท์ และคณะ จากสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 6 จังหวัดขอนแก่น ซึ่งได้ทำการศึกษากลุ่ม เด็ก จำนวน 350 คน เก็บข้อมูลติดต่อกันในพื้นที่เดิม 3 ปี ตั้งแต่ พ.ศ.2543-2545 ระหว่างเดือน มิถุนายน - สิงหาคม จากการศึกษาพบว่าเด็กชายเริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเฉลี่ยอายุ 14 ปี คู่สนทน ส่วนใหญ่ คือ คนรัก แฟน หรือเพื่อนสนิท ร้อยละ 49 และมีอัตราการใช้ถุงยางอนามัยเฉลี่ยร้อยละ 24 โดยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ เช่น โสเภณี หมอนวด นักร้อง เด็กเสิร์ฟ ในอัตราต่ำมาก เฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 4 แสดงว่าขณะนี้การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นจะนิยมในกลุ่มคนรู้จักหน้ากันมาก่อน และมักจะคำนึงเรื่องการไว้วางใจกันมากกว่าการใช้ถุงยางอนามัยป้องกันตัว และเมื่อเปรียบเทียบ พฤติกรรมทางเพศในยุคปัจจุบันกับช่วงหลายปีก่อน พบว่าการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเริ่มขึ้นที่อายุน้อยลงเรื่อย ๆ ในปี 2543-2540 สํารวจพบว่าวัยรุ่นชายมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 16 ปี (สุวัฒน์นา มิตรภานนท์ และคณะ, 2548. <http://www.kapook.com>.) ซึ่งอายุในช่วงนี้ เป็นช่วงอายุของเด็กที่กำลัง ศึกษาอยู่ในระดับมัศึกษานั่นเอง

กระบวนการขัดเกลาทางสังคม (Socialization process) เป็นกระบวนการทางสังคมและทางจิตใจซึ่งมีผลทำให้บุคคลมีภาพตามแนวทางที่สังคมต้องการ เด็กที่เกิดมาจึงต้องอาศัยกระบวนการขัดเกลาทางสังคมเพื่อจะช่วยให้เขาเป็นสมาชิกที่สมบูรณ์ของสังคม สามารถอยู่ร่วมและมีความสัมพันธ์กับคนอื่นได้อย่างราบรื่น นอกจากนี้การขัดเกลาทางสังคมยังทำให้บุคคลเปลี่ยนแปลงสภาพธรรมชาติ เป็นมนุษย์ที่มีวัฒนธรรม และมีสภาพที่แตกต่างจากสัตว์ร่วมโลกชนิดอื่น ๆ (จำนง อติวัฒน์สิทธิ์ และคณะ, 2543, หน้า 43) และจากการศึกษาของวันทนี วาสิกะสิน (2526, หน้า 27) กล่าวว่า สังคมวัยรุ่นปัจจุบันสามารถติดต่อพบปะเพื่อนต่างเพศได้ค่อนข้างเสรี อาจจะพบกันโดยตรงหรือทางอ้อมจากสื่ออินเทอร์เน็ต จนกล่าวได้ว่าไร้การควบคุมจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือครูบาอาจารย์ ปัญหาอยู่ที่ว่าเขาได้รับการเลี้ยงดู ปลูกฝังค่านิยมความเชื่อที่ถูกต้องมั่นคงเพียงพอที่จะเป็นเกราะป้องกันคุ้มภัยให้กับชีวิตที่เป็นหัวเลี้ยวหัวต่อ เขามีวิจรรย์ญาณเพียงใด มีทักษะในการดำเนินชีวิตมากน้อยเพียงใดที่จะไม่ตกเป็นทาสของอบายมุข เขามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวเรื่องเพศเพียงใด หากวัยรุ่นขาดความรู้และจิตสำนึกเรื่องเพศ แนวโน้มที่จะทำให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์กันก็จะเพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว และผลเสียจากพฤติกรรมดังกล่าวของวัยรุ่นจะก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ มากมาย นอกจากนี้ยังพบว่าสถานการณ์ความรุนแรงในปัจจุบัน ทั้งด้านการหมกมุ่นในกาม การติดของใช้หรือหยาและความสนุกสนานฟุ่มเฟือย ถึงขั้นลักขโมยหรือขायตัว ทั้งหมดนี้จะชี้ว่าสถาบันสังคมตั้งแต่ครอบครัว ชุมชน โรงเรียน ศาสนา ไปจนถึงรัฐ ได้อ่อนล้าลง จนไม่สามารถขัดเกลาหรืออบรมสั่งสอนเยาวชนวัยรุ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกันเยาวชนวัยรุ่นเองจำนวนไม่น้อยก็อ่อนแอเกินไปที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ถึงพร้อมด้วยวุฒิภาวะ

จากสถานการณ์ดังกล่าวจะเห็นว่า สถาบันทางสังคมซึ่งมีส่วนกำหนดรูปแบบและหล่อหลอมบุคลิกภาพ ค่านิยม ของวัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนได้มีจำนวนมากขึ้นและอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกมีอายุลดลงเรื่อย ๆ ซึ่งอาจสร้างปัญหาให้กับสังคมในวงกว้าง และที่น่าวิตกคือการที่เด็กสมัยนี้มองเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่องปกติ ประกอบกับสถาบันทางสังคม ซึ่งทำหน้าที่ในการอบรมขัดเกลาแก่วัยรุ่นเริ่มอ่อนแอลง ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรจะต้องร่วมมือกันแก้ไขในเรื่องนี้ คณะผู้วิจัยในฐานะครูผู้ปฏิบัติหน้าที่ใกล้ชิดกับเด็กวัยรุ่นที่เรียนในระดับมัธยมศึกษาและได้พบเห็นพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนเกิดขึ้นทุกปีการศึกษา จึงมีความสนใจที่จะศึกษากระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่มี

ความสัมพันธ์กับการมีกรณีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เพื่อจะได้ทราบสาเหตุและเป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ของกระบวนการขัดเกลาทางสังคมกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
2. เพื่อวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
3. เพื่อเสนอแนวทางแก้ไขปัญหการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษากระบวนการขัดเกลาทางสังคมกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดหนึ่งทางภาคเหนือ จากนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ซึ่งสมัครใจและยินดีให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล จำนวน 10 คน ระหว่าง เดือนกันยายน 2548 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ 2549

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. กระบวนการขัดเกลาทางสังคม หมายถึง กระบวนการที่บุคคลเรียนรู้จากสถาบันทางสังคม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สมาชิกในสังคมมีวิถีชีวิตที่มีระเบียบแบบแผน มีกฎเกณฑ์ เป็นไปในแนวทางเดียวกัน สอดคล้องกับค่านิยมทางสังคมที่คนในสังคมเชื่อว่าเป็นสิ่งที่ดีงาม
2. การมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกทางเพศที่มีความสัมพันธ์จนถึงขั้นร่วมเพศระหว่างชายกับหญิง โดยความยินยอมของทั้ง 2 ฝ่ายในครั้งแรก / หรือ ครั้งต่อไป
3. วัยเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา
4. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกทางเพศที่มีความสัมพันธ์จนถึงขั้นร่วมเพศระหว่างชายกับหญิง โดยความยินยอมของทั้ง 2 ฝ่ายในครั้งแรก / หรือ ครั้งต่อไป ของผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา
5. โรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่เปิดทำการสอนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (สังกัดกรมสามัญศึกษาเดิม) ในจังหวัดหนึ่งทางภาคเหนือ

6. สื่อสารมวลชน ได้แก่ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ สิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ วิทยุ และอื่น ๆ

คำถามการวิจัย

1. กระบวนการขัดเกลาทางสังคมมีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาหรือไม่ อย่างไร
2. มีสาเหตุอะไรอีกบ้างที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน นอกเหนือจากกระบวนการขัดเกลาทางสังคม
3. มีแนวทางใดบ้างที่จะสามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

1. กระบวนการขัดเกลาทางสังคมมีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา
2. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมีสาเหตุที่แตกต่างกันไปในแต่ละกรณี

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทำให้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ของกระบวนการขัดเกลาทางสังคมกับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
2. ทำให้ทราบถึงสาเหตุที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา
3. สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการเสนอแนวทางในการแก้ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาต่อไป